

Motion till riksdagen

1989/90:Sf203

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Pensionstillskott till undantagandepensionärer

Pensionsberedningen har genomfört en undersökning av de ekonomiska förhållandena för de s. k. undantagandepensionärerna enligt en bifallen vpk-motion.

Bakgrunden till motionen och utredningsuppdraget var den diskussion som förts om att undantagandepensionärerna inte borde få rätt till pensionstillskott på samma grunder som andra pensionärer bl. a. för att de redan var en ekonomiskt gynnad grupp.

Pensionsberedningen skriver sammanfattningsvis i betänkandet att det visar sig svårt att dra några generella och långtgående slutsatser om dessa pensionärers ekonomi. Lika väl som det bland undantagandepensionärerna finns hushåll med god ekonomi finns det andra i gruppen som har en svag ekonomisk ställning. Vissa siffror pekar dock på att undantagandepensionärerna som grupp har en sämre ekonomisk ställning än andra pensionärer. År 1985 hade undantagandepensionärerna med ålderspension en genomsnittlig bruttointkomst på 60 400 kr. jämfört med 63 400 kr. för samtliga ålderspensionärer. Om man jämför enbart männen i dessa grupper så var genomsnittsinkomsten för männen i undantagandegruppen nästan 20 000 kr. lägre än för samtliga ålderspensionerade män, 60 500 kr. resp. 79 800 kr.

Vpk kan inte finna att det i den genomförda utredningen finns några belägg för att undantagandepensionärerna skulle vara en i förhållande till andra pensionärer särskilt ekonomiskt gynnad grupp. Deras goda ekonomi kan därmed knappast tas som argument mot deras rätt till pensionstillskott. I detta sammanhang bör det också påpekas att pensionstillskott utgår till alla pensionärer, enbart reducerat med hänsyn till tilläggspension, men därutöver utan någon som helst inkomst- eller förmögenhetsprövning.

När de ekonomiska argumenten mot dessa pensionärers rätt till pensionstillskott bortfallit kvarstår endast argument av mer känslomässig natur. Exempelvis kan nämnas argument som att undantagandepensionärerna en gång själva valde att ställa sig utanför samhälleliga lösningar till förmån för privata, och att detta var en så osolidarisk handling att samhället nu inte behöver visa dem solidaritet.

Vpk menar att oavsett vilka argumenten en gång var för begäran om undantagande från ATP, eller vilka politiska partier som svarade för den propagandan, bör det gamla nu kunna glömmas. Undantagandepensionärerna är en minskande grupp, från och med 1981 har det inte längre varit möjligt att

begära ett sådant undantagande. Enligt pensionsberedningens beräkningar kommer årskostnaden för pensionstillskotten att öka med ca 130 milj.kr. om pensionstillskott till undantagandepensionärer skulle beräknas med hänsyn till enbart den faktiskt utgående ATP.

Mot. 1989/90
Sf203

Även vid beräkning av KBT gäller särskilda regler för undantagandepensionärer. I konsekvens med att undantagandepensionärer får rätt till pensionstillskott på samma villkor som övriga pensionärer, bör de också få samma rätt till KBT.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att undantagandepensionärer skall erhålla pensionstillskott och KBT enligt samma villkor som gäller för andra pensionärer, med ikraftträdande från den 1 juli 1990.

Stockholm den 12 januari 1990

Lars Werner (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Ylva Johansson (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)